

officerer, hvis Oplysningsniveau højnes, udsætte sig for, at de hverken faa Lyst til eller Interesse for en Tropslærers Detailarbejde. Det er ikke en Sætning, som aander Velvillie mod Underofficerernes sociale og kulturelle Niveaus Højnelse, men det modsatte. Jeg er først bleven opmærksom paa denne Betænkning, efter at jeg havde talt i Forgaars, ellers vilde jeg have taget den med allerede den Gang og maaské ikke have udtrykt mig saa forsigtigt, som jeg gjorde, noget mindre have passet paa kun at sige, at jeg blot udtalte en udbredt Anskuelse, om hvilken jeg ikke kunde sige bestemt, hvorvidt den var berettiget. Allerede denne Sætning lyser netop af dette, de højere Officerers Mangel paa Sympati for Underofficerernes kulturelle Højnelse.

Jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for en Sætning i hans Foredrag, som jeg nedskrev straks, det er da ufrivilligt, hvis jeg ikke gengiver den ordret. Den nemlig, at han ønskede at komme bort fra særlige Honorarer for særlige Arbejder i Embedsvirksomheder. Det var en af de Hovedsætninger, jeg blev ved at slaa paa forleden Aften, den Gang jeg talte om Forvaltningen. Hvis denne Anskuelse vil sive ned fra Ministrene gennem Centraladministrationen, ere vi komne et langt Skridt hen ad Vejen til det, jeg talte om forleden Aften.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg gerne sige for det første, at den Sammenlutning, som han talte om, bestaaende af 3,000 Mand udenfor Hovedorganisationerne, kan ikke alene være af Jernbanetjenestemænd. Allerede af den Grund kan den ikke være det, at der af de Tjenestemænd, her er Tale om, som staa udenfor Organisationerne, paa hele Budgettet ikke er forudsat mere end 1,800 Mand, højt regnet. Jeg har ogsaa den Tro, uden at kunne sige det sikkert — thi jeg har ikke haft Tid til at undersøge det —, at disse 3,000 Mand, der tales om, ere sankede sammen fra alle de 4 store Etater. Det er imidlertid et mindre væsentligt Spørgsmaal. Hvad der derimod er væsentligt, og hvad jeg ønsker at sige uforbeholdent til den højtærede Trafikminister, er, at jeg haaber, det ikke er hans Tanke — jeg tror det for Resten ikke —, at der kan arrangeres noget i Retning af Forbund imellem disse separate Foreninger og Jernbaneetatens Hovedorganisationer til Udnyttelse af Forhandlingsretten; saa lidt som at disse 3,000 kunne faa Forhandlingsret for sig alene. Der- som dette skulde være den højtærede Tra-

fikministers Opfattelse eller Tanke, betyder det et Brud med Forhandlingsreglernes Princip og Aand og den aabne Konflikt, og i den Konflikt vil den højtærede Trafikminister ogsaa træffe mig blandt sine Modstandere. Forhandlingsreglernes Princip er det, at Forhandlingsretten bæres af een Organisation for Overklassen, for at bruge det nu ikke mere ofte benyttede, men tidligere velkendte Ord, og een for Underklasserne, og at disse Organisationer skulle give Adgang til alle indenfor vedkommende Etat, der efter deres Stilling have Adgang til dem, og at de derefter udelukkende ere Bærere af Forhandlingsretten. De kunne ikke gaa i Forbindelse med Organisationer bestaaende af Medlemmer, der kunde være Medlemmer hos dem selv. Jeg er i og for sig ikke i Tvivl om, at den højtærede Trafikminister er enig med mig om dette, vi have talt saa mange Gange derom, og jeg tror bestemt, at det er hans Anskuelse. Men der var Ord i det, han sagde, som kunde misforstaas, og derfor vil jeg straks uforbeholdent sige: Skulle de forstaas saaledes, som de kunne forstaas, er det et Brud paa Forhandlingsreglernes Princip og dermed Konflikt.

Den højtærede Finansminister har, det vil jeg have Lov til at sige, Ret i, at Beregningen af, hvorledes Toldafgifterne ville falde under den nye Toldlov paa Basis af, hvad de vare under den gamle Lov, var rigtig. Allerede under Valgkampagnen i 1910 sagde jeg overfor min daværende Modkandidat, det nuværende ærede Medlem fra Odense (H. L. Møller), som betvivlede det, at de Beregninger vare rigtige. Fejlen ved Beregningen laa paa Spiritusskatten og Arveafgiften, men ikke paa Toldafgifterne. Men for øvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede Finansminister, at han blev jo paa det rene med straks ved en Afbrydelse af mig, at jeg ikke havde sagt, at der kunde spares 3 Mill. Kr. ved det Princip, jeg talte om, jeg gerne vilde have igennem i Forvaltningen, men at der kunde spares 25 pCt. af de 3 Mill. Den højtærede Finansminister er senere kommen paa det klare med det og har sagt det til mig, men jeg ønsker ogsaa at sige det her i Salen, at det ikke er mine Udtalelser, der have givet Anledning til denne Misforstaaelse. Den højtærede Finansminister sagde overfor mig, at det vilde jo tage Tid, og det indrømmer jeg ogsaa, inden de Besparelser kunde komme, men det var allerede meget, hvis man kunde komme saa vidt, at der ingen Forøgelse kom. Det indrømmer jeg, men saa beklager jeg, at den højtærede